

skulde have Vanskelighed ved at udtale os imod. Jeg vil dog sige, at jeg finder heller ikke denne Bestemmelse heldig. Jeg ønsker ikke at gøre denne Sag til en Kampsag, jeg ønsker ikke at gøre den til en Sag, hvor der er Sejrherrer og besejrede. Men det vil blive Tilfældet ved disse Afstemninger. Der bliver der Sejrherrer og besejrede, og man vil let hos de besejrede vække en vis Irritation og Trodsfølelse og netop modarbejde det, man ønsker at fremme. Man vil netop skabe en Modstand mod den Afholdsbevægelse, som heldigvis herhjemme og ogsaa paa Færøerne er naaet til at blive en betydelig Faktor indenfor Samfundslivet. Jeg ønsker ikke, at det Grundlag, hvorpaa denne Sag har arbejdet sig frem, skal blive ganske spildt. Det ærede Flertal synes ogsaa lidt tvivlende med Hensyn til, hvorvidt disse Bestemmelser ville være heldige, naar det skriver, at man ikke paa Forhaand kan vide, hvorledes de ville komme til at virke. Men jeg synes, at Afholdssagen er for stor og god en Sag til, at man har Lov til at eksperimentere paa dette Omraade og berolige sig med, at man om nogle Aar mulig kan faa det forandret. Afholdssagen har paa sit hidtidige Grundlag arbejdet sig frem til at blive noget stort og godt, den har udrettet umaadelig meget godt i de tusinde Hjem og skabt Lykke mange Steder. Derfor skal man være forsigtig med at røre ved den. Vi for vort Vedkommende have altid været villige til at støtte Afholdssagen. Den støttes direkte af Stat og Kommune, og det Oplysningsarbejde, som gøres til Afholdssagens Fremme, have vi altid været villige til at yde Støtte. Vi ere villige til at være med til at skabe et saa godt Grundlag for denne Sag som muligt ved at indføre Sundhedslære som Fag i Skolen, saaledes at den opvoksende Slægt, naar den kommer ud i Livet, kan møde frem med Forstaaelse af Alkoholens Farlighed og der derigennem kan skabes et godt Grundlag for Afholdssagens store Betydning. Endelig er der den Vej, vi Socialdemokrater have fulgt herhjemme: at søge at højne Arbejderstandens Levefod og derigennem aabne den Adgang til højere og ædlere Nydelser. Enhver lille Afkortning af Arbejdstiden eller Forhøjelse af Arbejdslønnen anser jeg for bedre end Tvangsforanstaltninger. Thi det er givet, at jo dybere Armoden er, jo mere haabløs Kampen for Tilværelsen former sig, desto mindre er Modstandskraften, og des større Fristelsen til at søge Trøst i Brændevinsflasken. Derfor er det ikke gennem Tvang,

men gennem Oplysning og Højnelse af Livsvilkaarene vi ønske at føre denne Sag frem, og udfra disse Betragtninger ville vi stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Rasmussen-Vanddamgaard: Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Mindretals (Lewinsky) Udtalelser om de færøske Forhold — dem antager jeg, at den ærede Ordfører, som er kendt med Forholdene, vil udtale sig om —, men jeg skal overfor det ærede Mindretal udtale, at her er ikke Tale om Afholdsbevægelse eller Ikke-Afholdsbevægelse, her er Tale om Handel med og Udskænkning af berusende Drikke paa Færøerne. Det er ikke en Forbudslov i nogen som helst Forstand, de kunne efter Lovens Vedtagelse paa Færøerne drikke saa meget, som de ville, og som de have drukket hidtil. Det er en Lov, som hele den voksne Befolkning paa Færøerne, kan man gerne sige, har stemt for, med Lagtinget i Spidsen. Jeg tvivler meget om, at det er rigtigt at standse en saadan Sag, naar man oppe paa disse fjerne Øer har ønsket den gennemført. — Naar det ærede Mindretal siger, at han ikke vil være med til en Sag, hvor der er sejrende og besejrede, ja, saa lyder det jo meget kønt, og særlig kønt i det ærede Medlems Mund; det er den Slags Ord, som man saa ofte ser paa Papiret, men man ved ogsaa, at for det ærede Mindretal er Teori et og Praksis noget andet. — Naar jeg personlig er gaaet med til at stemme for dette Lovforslag, omtrent som det foreligger, er det af Hensyn til de færøske Forhold, fordi Befolkningen deroppe ønsker det, men jeg kunde ikke tænke mig, at en Lov af et saadant Indhold kunde blive forelagt og endnu meget gennemført her i Landet. Det ser jeg straks med et halvt Øje, at det vilde være fuldstændig umuligt, det vilde gribe saa stærkt ind i Næringsfriheden, at det vilde være ganske utænkeligt. Men jeg ser ikke rettere, end at det høje Ting ikke alene vil gøre den færøske Befolkning en stor Glæde, men ogsaa yde den en stor Hjælp til berusende Drikkes Bekæmpelse ved at stemme for Forslaget i den Form, hvori det foreligger.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Paa min fraværende Kollegas Vegne skal jeg udtale, at der fra hans Side ikke er noget i Vejen for at tage imod de af Flertallet stillede Ændringsforslag. I Anledning af de Bemærkninger, der faldt fra det ærede 7de Medlem for 2den Kreds